Els que ens van deixar

Balanç positiu dels 125 anys de La Principal de la Bisbal

Els que ens van deixar

La setmana passada uns oferirem les commemoracions de naixements de diversos compositors de les nostres comarques, avui donen les dades, esquemàticament, de llurs decés.
Any de decés:
100 anys. 1914
Francesc Perich Escosa. Nasqué a Girona el 1872. Estudià amb Carrras i Dagas, fou considerat un dels millors flautistes de Catalunya, escrigué sis sardanes i diversos balls per a cobla.
75 anys. 1939
Josep Llorà Casademont. Nasqué a Cervià de Ter, el 10 de juny de 1890. Instrumentista de tible, violí, fagot i clarinet. Escrigué une18 sardanes. Morí a Mataró, el 17 de gener.
Josep Serra Bonal. Havia nascut a Peralada, el 23 de setembre de 1874. Fundador de la cobla La Principal de Peralada (1890) i qui donà catalanitat a la música de la sardana, autor de moltes sardanes d'una gran qualitat, tocà el tible i el fiscorn i fou director de la cobla Barcelona, morí l'1 de febrer.
50 anys. 1964
Jaume Casas Bohigas. Havia nascut a Banyoles, el 27 de novembre de 1904. Estudià amb Joan Lamote de Grignon, fou professor de solfeig i piano, escrigué diversos tipus de música, entre els quals hi anotem unes 25 sardanes., morí a Banyoles, l'11 de febrer.
25 anys.1989
Rafel Figuerers Auladell. Nasqué el 15 de juliol de 1907 a Sant Feliu de Guíxols. Amic de Juli Garreta, formà part de la seva orquestra, estigué vinculat a moltes cobles i fou president d'Amics de la Sardana de Sant Feliu. Escrigué diverses sardanes, ben acollides pel públic. Morí a la seva població el 23 de febrer.
Joan Fusté Ferrrer. Nasqué a Riumors, el 12 d'abril de 1906, tocava el flabiol. Escrigué 26 sardanes per a cobla i curiosament 12 sardanes per acordió, instrument en el qual era molt edicte. Morí a Barcelona,el 8 d'abril.
LA PRINCIPAL TANCA ELS ?ACTES DEL 125 ANIVERSARI
La roda de concerts per totes les capitals catalanes finalitzà els dies 12 i 13 de gener a Tarragona i Barcelona omplint el Teatre Metropol amb l'espectacle Tarragona Dansa amb la Principal i el Palau de la Música Catalana amb el concert 125 anys de sardanes.
Per les dues actuacions la Principal convidà a diferents entitats representatives de la música popular de casa nostra. En el cas de Tarragona l'acte del Teatre Metropol va ser organitzat conjuntament amb la Colla Sardanista Tarragona Dansa i durant la segona part del concert -dedicat a la dansa- varen actuar acompanyats de la cobla l'Esbart Santa Tecla, l'Esbart Dansaire Tarragona i dues colles representatives de Tarragona Dansa.
L'actuació del Palau fou dedicada al cant coral, La Principal va compartir escenari amb un cor gegant format per a l'ocasió que englobava totes els cantaires de la Capella Polifònica (Joan Asin, director), el Cor Filharmonia (Irene Llongarriu, directora), el Cor Maragall (Sara Pujolràs, directora) i la Coral Saba Nova (Roser Busquets, directora). La part final del concert va ser un recull de les sardanes cantades més populars.
La Principal de la Bisbal tanca el seu 125è aniversari amb un balanç mediàtic positiu, l'excel·lent afluència de públic i l'èxit des del punt de vista organitzatiu. Cal destacar la gran quantitat de formacions musicals i entitats culturals que han participat en la celebració.

aplec de SANT SEBASTIÀ A CADAQUÉS

Aïllat a la vessant de llevant del Pení, gaudeix d'una gran tradició al poble, que hi fa un aplec cada 20 de gener. Sembla que hi hagué un edifici més antic (està documentat des de 1637), però l'actual és un temple del segle XVIII, d'una nau amb planta de creu llatina, absis semicircular i campanaret d'espadanya. Des de 1890 és propietat particular.

Durant segles, plogui o nevi, els habitants de Cadaqués han pujat a peu a l'ermita. Els assistents a l'acte que es porten la manduca dinen la redós de la capella i a la tarda , fan el que en diuen , el "Ball de les patacades". Les patacades són una espècie de corranda ballada en cercle durant la qual els participants reciten, en canterella, composicions rimades. El nom de patacades ve del fet que, acabada la recitació dels versos, el cantador fa com si pegués (donés una "patacada") al ballador que té al costat. I així successivament fins que es completa el cercle. En Dionís és l'ànima d'aquestes patacades". La Festa acaba al poble amb una audició de sardanes.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/01/17/que-deixar/652227.html?utm_source=rss